

Leger i Norge

I 2003 startet bildeserien Leger i Norge i Tidsskriftet, hvor et utvalg norske leger er portrettert i svart-hvitt. Fotograf Terje Nygaard og lege Tori Flaatten Halvorsen har reist land og strand rundt for å vise noe av mangfoldet i yrkesgruppen, og bildene er blitt svært godt mottatt av leserne. Utover i jubileumsboken får du se kjente og ukjente kolleger som har skrevet litt om hva de tenker om legerollen i dag, noen forteller også om sine forbilder. Med denne kavalkaden avsluttes serien.

Kritisk observatør

Vi leger har et fantastisk yrke! Vår virksomhet er mangfoldig og hviler på humanistiske og naturvitenskapelige fag. Vi beveger oss hele tiden i grenselandet mellom psyke og soma. Ja, vi er beriket med det privilegium å kunne bety noe for andre og å få delta i andre menneskers dramatiske livserfaringer.

Legerollen har endret seg de siste tiår, ikke minst som følge av økt spesialisering. Dette har hatt både positive og negative konsekvenser for forholdet mellom oss og pasientene. Det har vært store fremskritt i diagnostikk og behandling. Har vi vært like flinke til å ta vare på legerollens humanistiske side? Behersker vi fortsatt «den gode samtalen»? Klarer vi å forene den tekniske medisinen med viktigheten av å være oss selv og å møte pasienten med empati og respektfull solidaritet? Har det ideologiske presset, der velferdsstaten bygges ned, fjernet oss fra pasienten og gjort oss til forvaltere av et offentlig styrings-system der det meste måles i penger?

Flere generasjoner av leger har bidratt til å bygge opp vår helsetjeneste og gjennom dette vist et betydelig samfunnsansvar. Det er viktig at yngre leger er seg bevisst denne innsatsen og også viser samfunnsansvar. Det er av stor betydning at politikerne passer på at forskjellene i kvalitet og lønn mellom det offentlige og det private helsevesenet ikke blir for store. I min egen praksis, som «markafolkets huslege», har jeg kunnet styre min virksomhet på «gamlemåten». I 20 år har jeg vært lege i et lite lokalsamfunn, Oslos eneste «distrikt» med preg av utkant (Markaenheden). Her treffer jeg pasienten i butikken, på skolen, i idrettslaget og i Saniteten. Trenger jeg en håndverker, kan jeg ringe en av mine tidligere helsestasjonsbarn, noe jeg vet å sette pris på.

Karrieren som allmennpraktiker var ikke planlagt, men en følge av at jeg ble enslig mor og ikke lenger kunne jobbe om

natten. Etter snart 40 år i helsevesenet er jeg tilfreds med mine valg. Legeyrket har gitt meg større innsikt og en tydeligere mening med livet. Det har også inspirert meg til å stå i «det godes kamp» på andre arenaer, som kvinnekampen og ikke minst kampen mot miljø- og atomtrusselen, som deltaker i Norske leger mot atomvåpen og som tidligere visepresident i International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW). Den sensibilisering og innlevelse i medmenneskers liv som medisinen gir oss, gjør det lettere å fatte sammenhengen mellom lokale og globale

problemer. Jeg håper at kommende generasjoner vil bære med seg det beste i vår yrkestradisjon som kritiske samfunnsobservatører i tider hvor menneskers fundamentale rettigheter vil stå under hardt press.

Dagmar Karin Sørbøe

«Markadoktor'n»
Sørkedalen
Oslo